

MÜLLER DEZSŐ

Rajzolom

*Rajzolom a nyurga hegyeket
csillámló csúcsaikról
régem lemállott
a vatta-puha hóbuckák
liliomfehér glazúrja*

*rajzolom kiskertünk fáit
az otromba beton-dzsungelek
zord harapófogójában
alig jutnak
pöttömnyi fényhez*

*s rajzolom birsalma-sápadt
arcod lebenyét
szemed gémeskútjából
kigöngyölt csillagok
folynak*

MÜLLER DEZSŐ költő, lelkipásztor (1953, Zilah). A kolozsvári Protestáns Teológiai Főiskolán végzett 1979-ben. Verseit több-kevesebb rendszerességgel 1989 óta közlik romániai és magyarországi lapok. Nyolc önálló kötete jelent meg.

Anyám

*Elevenséged hiányában is
hozzád tapadok
mint agg forrás
vizéhez a békanyál
te pedig
csontszilánkjaid tömegéből
az égre nézel
a szemed barna lángját
föllobogtatják a csillagok*

Visszaröppensz

*Sose felejtelek
belém ivódtál
mint zöld növények
a nyári tájba
velem ébredsz
velem térsz nyugovóra
ha imádkozom
ajkam zsinegén csüingsz
ha ebédelek
levesemet hűtöd
ha olvasok
elém lépsz
a betűk dzsungeléből
s ha elhessentelek
darázként visszaröppensz
a rozsdás kulcslyukon*

Vétek

*Kezembe került a fehér galamb
az ismert-ismeretlen fekete galamb
kezembe került a tüzes csók
az ízes-íztelen rideg csók
s most hogy böngészem
az élet könyvét
egyre látom
hogy nem ismert
hogy nem ismeretlen
hogy nem ízes
hogy nem ízetlen
hanem örök és végtelen
az én ifjúkori vétkem.*